

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Les aparences i les certeses

La història. Miami, USA, ara. Chiron, jove negre gai, creix deixat de sa mare addicta al crack; l'acull Juan, venedor de droga i la seva dona Teresa; amb el temps, Chiron es converteix en un musculós traficant.

La pel·lícula. La negritud pren lleu a les pantalles. A les estimables *Loving* i *Figuras ocultas*, s'hi afegeixen *El nacimiento de una nación* i *Moonlight*. Aquesta pre-

sència cinematogràfica de la problemàtica de la negritud, ¿és la constatació del fracàs de les polítiques integradores de Barack Obama? ¿Donald Trump n'és el resultat? A *Moonlight*, el cineasta afroamericà Barry Jenkins (Miami, 1979) no denuncia cap situació racista. Només que tots els personatges

del film són negres al cul del sac social. Els blancs brillen per l'absència. És un relat intimista sobre l'evolució de Chiron, de nen a adult passant per l'adolescència, on la seva doble marginalitat, ser gai i traficant de crack, l'obliga al joc de les aparences. Botxí i víctima alhora. És la certesa del seu destí social en un gueto racista anomenat lanquilàndia. Per explicitar la progressiva construcció d'un personatge condemnat a reprimir-se, a no mostrar el que

sent i viu, el guionista-director Barry Jenkins fa ús de l'estructura en tres actes que delaten l'origen teatral del film. En cada un dels actes, l'estil fílmic (el·lipsis, planificació, il·luminació, muntatge) marca també els diferents estadis emocionals del protagonista. Menció especial, la música. Jenkins mescla la música clàssica amb la cançó popular, el *Cucurucucú paloma*, sense oblidar el

hip-hop. Per tant, *Moonlight* és una rara avis melodramàtica. I la còmica. Calla més coses de les que diu. I això també: la masculinitat no és (només) qüestió de testosterona i de músculs, sinó de sentiments humans sota la llum de la lluna. *Onliyu!*

El tema. Ser un mateix no és gens fàcil. I si damunt ets negre, gai i al

Moonlight

Director:

Barry Jenkins.

Intèrprets:

Mahershala

Ali, Janelle

Monáe, Ashton

Sanders, Naomi

Harris, Trevante

Rhodes, André

Holand. EUA,

2016. 111'.

Funatic Lleida.

marge de la llei...

La imatge. Quan Kevin, obligat pels companys, colpeja el seu amic Chiron, qui ni es protegeix ni contraataca.

La frase. "Un dia tienes que decidir quién quieres ser, otros no han de decidir por ti", que adverteix Juan a Chiron. I per això, no calen urnes.

La recomanació. Interessats i interessades en qüestions marginals, tan humanes com socials, és a dir, polítiques.